
Shri Ramashatakam

श्रीरामशतकम्

Document Information

Text title : Shri Ramashatakam 1

File name : rAmashatakam.itx

Category : raama, shataka

Location : doc_raama

Proofread by : Aruna Narayanan narayanan.aruna at gmail.com

Description/comments : From stotrArNavaH 04-14

Latest update : September 12, 2020

Send corrections to : sanskrit@cheerful.com

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

June 29, 2023

sanskritdocuments.org

Shri Ramashatakam

श्रीरामशतकम्

आपादकेशमतिसुन्दरदिव्यगात्रं
श्रीपादरेणुदुतगौतमदारशापम् ।
कोपातिरक्तनयनक्षुभिताम्बुराशिं
भूपालसूनुमवलोक्य रामचन्द्रम् ॥ १ ॥

कोदण्डकोटिविनिवेशितबाहुदण्ड-
माप्मण्डलाद्यमरपातितपुष्पवर्षम् ।
आयोधनक्षितिरजःपरिधूसराङ्ग-
मव्याख्यिरं रघुपतेरवसन्नशत्रोः ॥ २ ॥

चन्द्रोपमं मलयचन्दनरुषिताङ्गं
मन्दारपुष्पपरिपूजितपादपद्मम् ।
ब्रह्मेन्द्रदेवमुनियोगिगणवृत्तं तं
वन्देऽरविन्दनयनं रघुरामचन्द्रम् ॥ ३ ॥

सम्पूर्णचन्द्रवदनं सरसीरुडाक्षं
माण्डिक्यकुण्डलधरं मकुटाभिरामम् ।
याम्भेयगौरवसनं शरथापलसतं
श्रीरामचन्द्रमनिशं कलयामि चित्ते ॥ ४ ॥

सीतापतिं कमलपत्रविशालनेत्रं
रामं कृपाकरमनन्तगुणानुरक्तम् ।
धन्द्रादिसर्वसुरसिद्धसुपूजिताङ्घ्रिं
नित्यं भजेऽहमसुनायकमप्रमेयम् ॥ ५ ॥

येकेन बाणामितरेण करेण चापं
डारं वलन्तमुरसा शिरसा जटाश्रु ।
सीतासहायमनुजेन वने यरन्तं
श्रीरामचन्द्रमनिशं कलयामि चित्ते ॥ ६ ॥

संसारसागरसमुद्धरणैकमन्त्रं
 ब्रह्मादित्देवमुनिसेवितसिद्धमन्त्रम् ।
 दारिद्र्यदुःखभवरोगविनाशमन्त्रं
 सेवे सदा गुणनिधिं रघुरामचन्द्रम् ॥ ७ ॥

सीतासमेतमञ्जिनाम्बरप्रमेयं
 सौमित्रिणा नियतसेवितपाद्युग्मम् ।
 नीलोत्पलधुतिमनन्तगुणं प्रशान्तं
 श्रीरामचन्द्रमनिशं कलयामि चित्ते ॥ ८ ॥

श्रीराघवं दशरथात्मजमप्रमेयं
 सीतापतिं रघुकुलान्वयरत्नदीपम् ।
 आञ्जानुबालुमरविन्दलयायताक्षं
 रामं निशाचरविनाशकरं नमामि ॥ ९ ॥

श्रीराघवं दशमुभान्तकमम्बुजाक्षं
 सीतामनोरमणामम्बुदनीलदेलम् ।
 काकुत्स्थवंशपयसान्निधिपूर्णचन्द्रं
 श्रीरामचन्द्रमनिशं शिरसा नमामि ॥ १० ॥

राकाशशाङ्कुवदनं रघुवंशदीपं
 राजाधिराजतनयं रमणीयमूर्तिम् ।
 रात्रिञ्चरान्तकमनन्तगुणं मनोह्रं
 श्रीरामचन्द्रमनिशं शरणां भजेऽहम् ॥ ११ ॥

कन्दर्पकोटिसदृशं करुणाम्बुराशिं
 काकुत्स्थवंशकनकायलरत्नदीपम् ।
 कञ्जातपत्रनयनं करयापभाणं
 कल्याणराममनिशं शरणां भजेऽहम् ॥ १२ ॥

विश्राधिपं विबुधपूजितपादपद्मं
 विप्रप्रियं विमलपङ्कजपत्रनेत्रम् ।
 विधात्मकं विजितराक्षसवीरकोटिं
 श्रीवीरराममनिशं शरणां भजेऽहम् ॥ १३ ॥

पद्मासनादिपुरुषूतसुरार्चितं तं

पापान्धकारतरणिं पवनात्मजेशम् ।
 पङ्कुरुडाक्षमप्लिलश्रुतिभौविसारं
 पट्टाभिराममनिशं शरणां भजेऽहम् ॥ १४ ॥

श्रीवत्सलारमकुटाङ्गादभूषिताङ्गं
 श्रीभारतीविधृतयामरवीज्यमानम् ।
 श्रीनायकं शिवविरिञ्चिनुताङ्घ्रिपीठं
 श्रीरामयन्द्रमनिशं शरणां भजेऽहम् ॥ १५ ॥

यत्पादपङ्कजरजः श्रुतिभिर्विमृधं (ग्यं)
 यन्नाम्पिपङ्कजभवः कमलासनश्च ।
 यन्नामसाररसिको भगवान् पुरारिः
 श्रीरामयन्द्रमनिशं कलयामि चित्ते ॥ १६ ॥

डा राम डा रमण डा जगद्रेकवीर-
 डा नाथ डा रघुपते करुणालवाल ।
 डा जानकीरमण डा जगद्रेकबन्धो
 डा रामभद्र जनपालक पाछि नित्यम् ॥ १७ ॥

डा वीर डा दशरथात्मज मैथिलीश
 डा देव डा पवनजप्रिय दीनबन्धो ।
 डा धीर डा दशमुष्मान्तक लोकनाथ
 डा भूप डा भरतपूर्वज पाछि नित्यम् ॥ १८ ॥

जानाति राम तव नामरुचिं मडेशो
 जानाति गौतमसती यरणाप्रभावम् ।
 जानाति दौर्बलपराङ्कममीशयापो
 जानात्यमोघपटुभाणगतिं पयोधिः ॥ १९ ॥

जानाति राम तव चित्तगतिं हनूमान्
 जानाति राम तव सप्यरुचिं कपीन्द्रः ।
 जानाति राम तव युद्धगतिं दशास्थो
 जानाति राम विमतानुज अेव सत्यम् ॥ २० ॥

(विमतानुज = विमतस्य शत्रो रावणस्य अनुजः विभीषणः)

श्रीराम राम रघुनन्दन राम राम
 श्रीराम राम भरताग्रज राम राम ।

श्रीराम राम उनुमत्प्रिय राम राम

श्रीराम राम शरणां भव राम राम ॥ २१ ॥

श्रीरामयन्द्र करुणाकर रामयन्द्र

राजेन्द्रयन्द्र रघुवंशसमुद्रयन्द्र ।

सुग्रीवनेत्रयुगलोत्पलपूर्णयन्द्र

सीतामनःकुमुदयन्द्र नमो नमस्ते ॥ २२ ॥

वन्देन्दु(ऽब्ज)मौलिमणिशोभिपदारविन्दं

वन्दे सुयापशरशोभिकरारविन्दम् ।

वन्दे सदा स्मितलसद्गदनारविन्दं

वन्दे कटाक्षविलसन्नयनारविन्दम् ॥ २३ ॥

वन्दे रघूत्तमकुलार्णवपूर्णयन्द्रं

वन्दे दशाननभुजङ्गविडङ्गमेन्द्रम् ।

वन्दे समर्थितकवीन्द्रसुरामरेन्द्रं

वन्दे कृपाजलनिधिं रघुरामयन्द्रम् ॥ २४ ॥

भवतिमिरपतङ्गं पापतूलस्कुलिङ्गं

प्रणवतरुविडङ्गं भक्तचित्ताब्जभृङ्गम् ।

निगमवनकुण्डङ्गं नीरदश्यामलाङ्गं

रघुकुलगिरिशृङ्गं नौमि सीतान्तरङ्गम् ॥ २५ ॥

सरसिजदलनेत्रं सर्वलोकैकमित्रं

दशरथवरपुत्रं नीलज्जुमूतगात्रम् ।

सकलजनपवित्रं सर्वदा सञ्चरित्रं

विधृतकनकवस्त्रं (नेत्रं) नौमि सीताकलत्रम् ॥ २६ ॥

वदनजितनिशेशं कोटिसूर्यप्रकाशं

सकलजगदधीशं मात्यसंशोभिकेशम् ।

निभिलसुरमुनीशं दूतशाभामृगेशं

विजितनिशियरेशं नौम्यं जनकीशम् ॥ २७ ॥

सकलभुवनराजं सर्वशास्त्रार्थबीजं

नयनजितसरोजं सर्वदा सत्समाजम् ।

अघकस्मिन्मृगराजं सेवकामर्त्यराजं

दशरथसुतनूजं नौम्यं राजराजम् ॥ २८ ॥

निगमविपिनकीरं वेदवेदान्तसारं
 भवजलनिधिपारं कण्ठसंशोभिडारम् ।
 तुङ्गिनशिखरधीरं जानकीप्रेमदारं
 रुचिरतरशरीरं नौम्युखं रामवीरम् ॥ २९ ॥
 दशरथनृपबालं वेदकल्पद्रुमूलं
 नतजनपरिपालं सर्वदा लोकपालम् ।
 विधृतकनकयेवं वानरेन्द्रादिजालं (जालम् अयेवं गर्वः)
 मरतकमणिनीलं नौमि सीतानुकूलम् ॥ ३० ॥
 नतसुरनिकुरुम्भं वक्त्रशीतांशुभिम्भं
 कलभगतिविडम्भं दीनचित्तावलम्भम् ।
 सड्यरविधिसाम्भं सर्वदा सत्कृष्टम्भं
 करविधृतकलम्भं नौमि सीताकुटुम्भम् ॥ ३१ ॥
 रघुकुलमणिदीपं सर्वलोकैकभूपं
 धृतजनपरितापं दत्तदीनादिगोपम् ।
 धृतमकुटकलापं उस्तविन्यस्तथापं
 कृतजलनिधिकोपं नौमि कल्याणरूपम् ॥ ३२ ॥
 पवनतनयदूतं सर्वदा मन्त्रगीतं
 कुशलववरतातं रावणोद्दिप्रघातम् ।
 धृतलसद्गुपवीतं यन्तनात्यन्तशीतं
 त्रिभुवनजनपूतं नौमि सीतासमेतम् ॥ ३३ ॥
 विकचकमलतुण्डं यापविघातिशौण्डं
 करिकरभुजदण्डं कुण्डलाशोभिगाण्डम् ।
 नभजितशशिभाण्डं उस्तसंशोभिकाण्डं
 विधृतमणिशिभाण्डं नौमि रामं प्रयाण्डम् ॥ ३४ ॥
 निगमशिरसि रत्नं सर्वलोकैकरत्नं
 दशरथसुतरत्नं सीतया सेव्यरत्नम् ।
 भुवनवलयरत्नं भू भुजाभेकरत्नं
 रघुकुलधनरत्नं पातु मां रामरत्नम् ॥ ३५ ॥
 जगति विबुधमन्त्रं जानकीप्राणमन्त्रं

विभुधविनुतमन्त्रं विश्वविष्यातमन्त्रम् ।
 दशरथसुतमन्त्रं दैत्यसंछारमन्त्रं
 रघुपतिनिजमन्त्रं राम रामेति मन्त्रम् ॥ ३६ ॥

सजलजलदनीलं सन्भुनिस्तुत्यलीलं
 निम्बिलनिगममूलं यातुधानान्तकालम् ।
 तिलकलसितभालं सर्वदा लोकपालं
 विधृतकनकयेवं नौमि सीतानुकूलम् ॥ ३७ ॥

विमलकमलनेत्रं विस्फुरन्नीलगात्रं
 तपनकुलपवित्रं दानवध्वान्तमित्रम् ।
 भुवनछितयस्त्रिं भूमिपुत्रीकलत्रं
 रघुपतिवरपुत्रं नौम्यलं चन्द्रवक्त्रम् ॥ ३८ ॥

मरतकमणिनीलो मत्तमातङ्गलीलो
 मधुरवचनशीलो मारुतिप्रेममूलः ।
 मणिमुकुरकपोलो मैथिलीडेलिलो
 मम हृदि रघुपालो पातु मारीचकालः ॥ ३९ ॥

त्रिदशकुमुदयन्द्रो दानवाम्भोजयन्द्रो
 मरुत(दितिज)तिमिरयन्द्रो योगिनां ज्ञानयन्द्रः ।
 प्रज्ञातनयनयन्द्रो भक्तिचित्ताब्धियन्द्रो
 वदनविजितयन्द्रः पातु मां रामयन्द्रः ॥ ४० ॥

निम्बिलभुवननेता नित्यकल्याणदाता
 त्वमिति न छि विवाहस्तत्र घण्टानिनाहः ।
 जनयति मम ङासं जातु येतोनिवासं
 मम कुरु गुणसिन्धो मैथिलीप्राणबन्धो ॥ ४१ ॥

पट्टजलधरधीरध्वानमाङ्घ्र्य यापं
 पवनजवनमेकं बाणमादाय तूष्णात् ।
 अत्मवचनदायी सानुजः सर्वतो मे
 रणलतदनुजेन्द्रो रामयन्द्रः सहायः ॥ ४२ ॥

कुवलयदलनीलः पीतवासा द्यालु-
 र्विविधरुचिरभूषाभूषितो दिव्यमूर्तिः ।
 दशरथकुलनाथो मैथिलीप्राणनाथो

निवसतु मम चित्ते सर्वदा रामचन्द्रः ॥ ४३ ॥

मरतककनकाभौ मण्डलीभूतयापौ
 भुवनभरणक्षौ पुण्डरीकायताक्षौ ।
 मकुटकनकभूषौ वीरलक्ष्मीसमेतौ
 परिचरति मनो मे जानकीरामचन्द्रौ ॥ ४४ ॥

जयतु जयतु रामो जानकीमोदकारी
 दशवदनकुवारी रम्यकोदण्डधारी ।
 विविधविपिनयारी विषगुणपूर्णावतारी
 सकलदनुजहारी सर्वलोकधिपिकारी ॥ ४५ ॥

कनकनिकषभासा सीतयालिङ्गिताङ्गो
 नवकुवलयदामश्यामवर्णाभिरामः ।
 अभिनव एव विद्युन्मण्डितो मेघराशिः
 शमयतु परितापं सर्वदा रामभद्रः ॥ ४६ ॥

श्रीरामचन्द्रः श्रितपरिजित-
 समस्तकल्याणगुणाभिरामः ।
 सीताभुभाम्भोरुडयञ्चरीको
 निरन्तरं मङ्गलमातनोतु ॥ ४७ ॥

दयानिधे राघव रामचन्द्र
 निरस्य पापानि ममाभिलानि ।
 त्वय्येव भक्ति सुदृढां प्रयच्छ
 सैव प्रसूते सकलान् पुमर्थान् ॥ ४८ ॥

रामेति वर्णद्वयमादरेण-
 सदा जपन् मुक्तिमुपैति जन्तुः ।
 कलौ युगे कल्मषमानसाना-
 मन्यत्र धर्मो भलु नाधिकारः ॥ ४९ ॥

रामेति सीतारमणोति मेघ-
 श्यामेति काकासुररक्षकेति ।
 पीताम्बरेति प्रियलक्ष्मणोति
 श्रीरामचन्द्रेति वदाशु जिह्वे ॥ ५० ॥

श्रीरामचन्द्रेति सलक्ष्मणोति

नीलोत्पलश्यामल कोमलेति ।

आक्रोश रामेत्यधुनैव जिह्वे

सीतापते राघव राघवेति ॥ ५१ ॥

धन्वीवरश्यामलमायताक्षं

धनुर्धरं नीलजटावयूडम् ।

पार्श्वद्वये लक्ष्मणमैथिलीभ्यां

निषेव्यमाणं प्रणतोऽस्मि रामम् ॥ ५२ ॥

आकर्णमाकृष्य धनुर्गुणोद्य-

द्वृभ्रुमास्त्रलक्ष्मीकृतराक्षसेन्द्रम् ।

रथाधिरुढं रणरङ्गधीरं

रामं भजे रक्तसरोरुडाक्षम् ॥ ५३ ॥

अकार्मुकालङ्कृतभाङ्गुदण्डै-

रराक्षसाधीश्वरभङ्गदक्षैः ।

अजानकीन्द्रैरपयोदनीलै-

ररामचन्द्रैरलमन्यदैवैः ॥ ५४ ॥

अलं विवादेन न मानुषोऽयं

रामात्मना राक्षसमर्दनाय ।

भुजङ्गशय्यां परिमुच्य साक्षा-

न्नारायणो भूमितलं जगाम ॥ ५५ ॥

कल्याणदं कौशिक्यज्ञपालं

कलानिधिं काञ्चनशैलधैर्यम् ।

कञ्जातनेत्रं करुणासमुद्रं

काकुत्स्थरामं कलयामि चित्ते ॥ ५६ ॥

मर्त्यावतारे मनुजाकृतिं हरिं

रामाभिदेहं (भिधेयं) रमणीयदेहम् ।

धनुर्धरं पद्मपलाशनेत्रं

नमामि नित्यं रघुनाथमूर्तिम् ॥ ५७ ॥

विशालनेत्रं परिपूर्णागात्रं

सीताकलत्रं शुभसञ्चरित्रम् ।

सुग्रीवमित्रं जगतः पवित्रं

वन्दे सुवङ्गं वरभूपपुत्रम् ॥ ५८ ॥

कारीरभासा कलयन् विनोदं

शारीरभासा जितशाम्भराशिः ।

वारीशगेले कृतसेतुरीशो

मारीयवैरी मम सन्निधत्ताम् ॥ ५९ ॥

वदन्तु केथिञ्चतुरोऽपि वेदान्

पठन्तु शास्त्राण्यपरेऽम्बिलानि ।

अटन्तु तीर्थान्यपरे पृथिव्यां

वयं तु रामं मनसा स्मरामः ॥ ६० ॥

नमामि रामं नतपारिजातं

करोमि रामाङ्घ्रिसरोजपूजाम् ।

वदामि रामस्य सुदिव्यनाम

स्मरामि रामं न तु विस्मरामि ॥ ६१ ॥

अत्रं नराणाममृतं सुराणां

भृङ्गावलीनां मकरन्द एव ।

श्रीरामपादाम्बुजसेवकानां

महात्मनां रामकथैवमुक्ता ॥ ६२ ॥

श्रीशब्दपूर्वं जयशब्दमर्थ्यं(मध्यं)

जयद्रायावुत्तरत(द्वयं योत्तरत)स्तथैव ।

त्रिस्सप्तकृत्यो भुवि रामनाम-

जपं तु छन्द्याद्भुविजकोटिहत्याम् ॥ ६३ ॥

यो दण्डकारण्यनिशाचरेन्द्रान्

कोदण्डलीलाविषयीयकार ।

वेतण्डशुण्डायितभाडुण्डण्डो

कोदण्डपाणी(णिः) कुलदैवतं नः ॥ ६४ ॥

कोदण्डदीक्षागुरुमप्रमेयं

सलक्ष्मणं दशरथिं दयालुम् ।

महानुभावं जगदेकवीर-

मनाथनाथं रघुनाथमीडे ॥ ६५ ॥

रामः पिता राघव एव माता
 रामः सुबन्धुश्च सुदृत् स एव ।
 रामो गुरुर्मे परमं य दैवं
 रामं विना नान्यमहं स्मरामि ॥ ६६ ॥

माता रामो मत्पिता रामभद्रो
 भ्राता रामो मत्सभो राघवेशः ।
 भर्ता त्राता रामयन्द्रो ध्यालु-
 र्नाभ्यं जाने नैव जाने न जाने ॥ ६७ ॥

रघुनन्दन एव दैवतं नो
 रघुवंशोद्भव एव दैवतं नः ।
 भरताग्रज एव दैवतं नो
 भगवान् राघव एव दैवतं नः ॥ ६८ ॥

दीनवत्सलमनाथरक्षकं
 दीर्घबाहुमरविन्दलोचनम् ।
 दीक्षितं सकललोकरक्षाणं
 दैवतं दशरथात्मजं भजे ॥ ६९ ॥

छन्द्रीलमणिसन्निभदहं
 वन्द्यमानयरणं मुनिवृन्दैः ।
 लम्बमानतुलसीवनमालं
 चिन्तयामि सततं रघुवीरम् ॥ ७० ॥

यापं ध्यानः स्तनयित्तुघोषं
 कर्षन्निषङ्गाद्विषुमध्यरिघ्नम् ।
 आपत्सु भूयादभयप्रदो मे
 साकं सुमित्रातनयेन रामः ॥ ७१ ॥

यः पूतनामारणालब्धवर्णः
 काकोदरो येन विनीतदर्पः ।
 यशोदयालङ्कृतमूर्तिरव्या-
 त्राथो यदूनामथ वा रघूणाम् ॥ ७२ ॥

(footnote on verse 72)

रामपक्षेः-पूतनामा रणलब्धवर्णः छति पदच्छेदः ।
 काकोदरः काकासुरः । यशः दया द्वाभ्यां अलङ्कृतमूर्तिः ।
 कृष्णपक्षेः - पूतना राक्षसी । काकोदरः सर्पः कालियः ।
 यशोदा नन्दस्य पत्नी ।)

जातो वंशे रघूणां मुनिवरवचनात्ताटकां ताडयित्वा
 कृत्वा पुण्यामडल्यां त्रुटितभवधनुर्मैथिलीवल्लभोऽभूत् ।
 प्राच्यायोध्यां निदृशात् पितुरटविमगाद्भीतसीतोऽस्तवाली
 भद्राब्धिर्ध्वस्तलङ्घो दलितदशमुष्णः सीतया राज्यमाप ॥ ७३ ॥

रामं श्यामाभिरामं रविशशिनयनं कोटिसूर्यप्रकाशं
 दिव्यं दिव्यास्त्रपाणिं शरमुभशरधिं यारुकोदण्डस्तम् ।
 कालं कालाग्निरुद्रं रिपुकुलदहनं विघ्नविच्छेददक्षं
 भीमं भीमाट्टडासं सकलभयहरं रामचन्द्रं भजेऽहम् ॥ ७४ ॥

राम वीरासनस्थं हृदयगतकरव्यञ्जितज्ञानमुद्रं
 जानौ विन्यस्तलस्तं जनकतनयया भूषितं वामभागे ।
 षट्छास्त्रं व्याहरन्तं पवनसुतनयं याग्रतो मानयन्तं
 संसेवे सेव्यमानं करधृतधनुषा दक्षिणे लक्ष्मणेन ॥ ७५ ॥

वामे कोदण्डदण्डं निजकरकमले दक्षिणे बाणमेकं
 पश्चाद्भागे य नित्यं विदधदभिमतं सासितूणीरभारम् ।
 वामे भागे लसद्भ्यां सडमिलिततनुं जानकीलक्ष्मणाभ्यां
 रामं श्यामं भजेऽहं प्राणतजनमनःप्रेदविच्छेददक्षम् ॥ ७६ ॥

शुद्धान्ते मातृमध्ये दशरथपुरतः सञ्चरन्तं मनोज्ञं
 काञ्चीदामानुविद्धप्रतिमणिविलसत्किङ्किणीनिक्वणालङ्कम् ।
 क्वाले मुक्ताललामं मृदुतरनिनदं नूपुरं यारुडारं
 भालं रामं भजेऽहं मृदुमधुरगिरे कुण्डलश्रीकपोलम् ॥ ७७ ॥

लोकत्राणानुकारी दशवदनशिरःपङ्क्तिविच्छेदकारी
 सीतासीमन्तकारी मणिमयमकुटोद्दण्डकोदण्डधारी ।
 लङ्कालङ्कारकारी भृगुतनयमनःसर्वगर्वापहारी
 (वालिप्राणापहारी) शमयतु दुरितं भूमिभारापहारी ॥ ७८ ॥

जातः श्रीरघुनायको दशरथान्मुन्याज्ञया ताटकां
 उत्वा रक्षितकौशिककृतुवरः कृत्वाप्यडल्यां शुभाम् ।

भङ्क्त्वा भार्गवशरासनं जनकजामुद्रालय रामस्थितो (रामः स्थितः)

जित्वा याध्वनि भार्गवं पुनरगात् सीतासमेतं भजे ॥ ७६ ॥

स श्रेयांसि बलीनि सन्दिशतु ते वीरः कृपात्मा शुचिः

यन्नेत्राञ्चलरक्तिमा समतनोदब्धीश्वराग्रस्थितिम् ।

यद्भक्षो विमतानुजाय सदयं लङ्काधिपत्यं ददौ

यत्पादाब्जपरागपालिवरकरोत् पाषाणमेणीदृशम् ॥ ८० ॥

गीतार्थामृतवारिधिं रघुपतिं शीतांशुभिम्बाननं

सूताङ्गीरसनारटैरभिनुतं वातात्मजाभीष्टदम् ।

आताम्राधरशोभितं सुरनुतं पीताम्बरालङ्कृतं

सीताराममलं भजामि शरणं कारुण्यदुग्धारणम् ॥ ८१ ॥

श्रीरामोऽजनि राघवो मुनिभणं पाति स्म सीतापतिः

कान्ताराशि निनाय वीतभयतां रामेण वाली छतः ।

आनन्दं हनुमत् ? ? रघुपतिर्निन्ये जजृम्भे बले ?

लकेशःस्वपदात् स्वयं विजघटे रामः स्त्रियागात्पुरीम् ॥ ८२ ॥

श्रीरामं जगदेकवीरममलं सीतामनोहारिणं

कौसल्यावरनन्दनं सुरनुतं काङ्कुत्स्थवंशोद्भवम् ।

लोकानामभिवारिणितार्थकृलदं कारुण्यकल्पद्रुमं

वन्देऽहं जनघोरपापनिकरध्वंसप्रतं राघवम् ॥ ८३ ॥

राम लक्ष्मणपूर्वजं रघुपतिं सीतापतिं सुन्दरं

काङ्कुत्स्थं करुणाकरं गुणनिधिं विप्रप्रियं धार्मिकम् ।

राजेश्चन्द्रं सत्यसन्धं दशरथतनयं श्यामलं शान्तमूर्तिं

वन्दे लोकाम्बिरामं रघुकुलतिलकं राघवं रावणारिम् ॥ ८४ ॥

रामं यन्तनशीतलं मणिलसद्भुङ्गाम्बरालङ्कृतं

कौसल्यातनयं विशालनयनं सम्भूर्ण्यन्द्धाननम् ।

राजानं करुणासमेतमनघं सीतामनोहारिणं

सीतादर्शनलालसं गुणनिधिं वन्दे सदा राघवम् ॥ ८५ ॥

रामं रत्नकिरीटकुण्डलधरं डेयूरलारान्वितं

सीतालङ्कृतवामभागममलं वीरासने सुस्थितम् ।

सुग्रीवादिसमस्तवानरगणैः संसेव्यमानं सदा

विश्रामित्रपराशरादिमुनिभिः संस्तूयमानं भजे ॥ ८६ ॥

रामं राजशिरोमणिं रघुवरं देवारिदर्पापदं

लोकानां छितकारिणं गुणानिधिं कारुण्यपूर्णाद्यम् ।

मुक्ताकाञ्चनभूषणान्विततनुं चापिषुडस्ताम्बुजं

कौसल्याकुलभूषणं रघुपतिं श्रीरामचन्द्रं भजे ॥ ८७ ॥

राम त्वय्यरणारविन्दममलं श्रीरामपारायणं

भक्तत्राणपारायणं भवभयत्राणप्रवीणं सदा ।

तन्मे कर्तुमुपायनं मम मनः प्रीतिं दिशा सर्वदा (दिश त्वं सदा)

दीनं दीनशरण्य पूर्णकृपया सीतापते पाहि माम् ॥ ८८ ॥

रामो नः कुलदैवतं सकरुणं रामं भजे सादरं

रामेणेशधनुः क्षणेन दलितं रामाय तस्मै नमः ।

रामान्नाशमवाप राक्षसकुलं रामस्य दासोऽस्म्यहं

रामे तिष्ठति विश्वमेतदभिलं उे राम(रक्षस्व) संरक्ष माम् ॥ ८९ ॥

रामो रक्षतु लक्ष्मणेन सखितो रामं सरामं भजे

रामेणैव हि रक्षिताः सुरगणा रामाय तस्मै नमः ।

रामान्नापरमस्ति दैवतमहो रामस्य दासोऽस्म्यहं

रामे तिष्ठतु मानसं मम सदा उे राम तुभ्यं नमः ॥ ९० ॥

दिव्यस्थन्दनमध्यगं धनरणय्यापान्वितं भीषणं

कालाग्निप्रतिमानभाण्डलितं घोरस्त्रतूणीद्वयम् ।

सौमित्र्यर्कजरावणानुजमरुत्युत्रादिसंसेवितं

रामं राक्षसकोटिवीरडरणं श्रीरामचन्द्रं भजे ॥ ९१ ॥

राज्जवायतलोचनं रघुपतिं नीलोत्पलश्यामलं

मुक्तालङ्कृतमण्डपे सुललिते सौवर्णिके पुष्पके ।

आसीनं नवरत्नकाञ्चनलसत्सिंहासने साम्बुजे

सीतालक्ष्मणवायुसूनुसखितं श्रीरामचन्द्रं भजे ॥ ९२ ॥

कर्पूराङ्गविलेपनं रघुवरं राज्जवनेत्रान्वितं

कस्तूरीतिलकाङ्कितं करिवरप्रत्येयमेकं प्रभुम् ।

कन्दर्पायुतकोटिसुन्दरतनुं कारुण्यपाथोनिधिं

कान्ताकाममदमप्रमेयमनघं सीतासमेतं भजे ॥ ९३ ॥

पूर्वं रामतपोवनानुगमनं उत्वा भृगं काञ्चनं

वैदेडीडरणां जटायुमरणं सुग्रीवसम्भाषणम् ।
वालीनिग्रहणं समुद्रतरणं लङ्कापुरीदाहनं (छस् छत् दडिनं ?)
पश्चाद्रावणकुम्भकर्णनिधनं ल्येतद्धि रामायणम् ॥ ८४ ॥

राकेन्दुप्रतिमाननस्य मडिमा डा केन वा वएर्यते
लोके यः स दयापरोऽजनि मडान् काकेऽपि सान्द्रागसि ।
अकेनैव शरेण येन समरे नाकेशसूनुर्दतः
शोकेनाकुलयेतसां भुवि सतां साकेतवासी गतिः ॥ ८५ ॥

यन्नामैव सदस्रनामसदृशं यत्कर्म कैवल्यदं
यद्विधा वृदधाम्भुजेषु विदुषामानन्दसन्दायिनी ।
यन्मूर्तिविजयान्विता त्रिजगतीरक्षाविधौ दीक्षिता
तं कल्याणगुणान्वितं प्रतिदिनं श्रीरामचन्द्रं भजे ॥ ८६ ॥

मैथिल्या नगरे विवाहसमये कल्याणवेधन्तरे
श्रीमन्तौ तपनीयरत्नभयिते पीठे व(ल)सन्तौ शुभौ ।
श्रीमन्तौ निगमार्थतत्त्वविदुषामाशीर्गिरौ पावनौ
पायास्तां य वधूवरौ सुललितौ श्रीजानकीराघवौ ॥ ८७ ॥

यत्पादः सुरसिन्धुवाससदनं यन्नाभिजातोऽब्जभूः
यः साकेतनिकेतनं यदुदरे लोकैकशय्यागृहम् ।
यद्भक्षः कमलाविलासभवनं यन्नेत्रयुग्मं दया-
राश्या(लास्या)गारमभाण्डमङ्गलनिधिः पायात् स नो राघवः ॥ ८८ ॥

कौसल्या जननी पिता दशरथः सल्लक्षणा लक्ष्मणः
शत्रुघ्नो भरतोऽनुजो जनकजा जाया वसिष्ठो गुरुः ।
सुग्रीवश्च विभीषणः प्रियसभौ दूतो लनूमान् मडान्
सायोध्या नगरी सुतौ कुशलवौ श्रीरामदासा वयम् ॥ ८९ ॥

रक्षोघ्नं रणरागिणं रविसमं रुद्रप्रियं रक्षकं
रुपैकाभरणं रुषादिरडित रुडमाङ्गदाराधितम् ।
रोशिष्णुं रथिनं रमापतिसमं राजयप्रदं राघवं
रामं राजशिरोमणिं रघुपतिं श्रीरामचन्द्रं भजे ॥ ९० ॥

साकेते शरदिन्दुकुन्त(द)धवले सौधे मडामण्डपे
पर्यस्तागरुधूपगन्धललिते ऊर्परदीपोज्ज्वले ।
सुग्रीवाङ्गदजाम्भवत्परिवृतं सौमित्रिणा सेवितं

लीलामानुषविग्रहं रघुपतिं सीतासमेतं भजे ॥ १०१ ॥

वामाङ्गे जनकात्मजां पदतले वायोः सुतं लक्ष्मणं
पश्चाच्छत्रुदरं विभीषणयुतं सुग्रीवमग्रे स्थितम् ।
पार्श्वे कैकयिनन्दनं तदितरे शत्रुघ्नसंसेवितं

रामं नीरदनीलमञ्जुलतनुं सीतासमेतं भजे ॥ १०२ ॥

वामे भूमिसुता पुरस्तु उनुमान् पश्चात्सुमित्रासुतः
शत्रुघ्नो भरतश्च पार्श्वदलयोर्व्याघ्रिकोशेषु च ।
सुग्रीवश्च विभीषणश्च युवराट् तारासुतो जाम्बवान्
मध्ये नीलसरोजकोमलरुचिं रामं भजे श्यामलम् ॥ १०३ ॥

कालाम्भोधरकान्तिकान्तमनिशं वीरासनाध्यासितं
मुद्गां ज्ञानमयीं दधानमपरं उस्ताम्बुजं जानुनि ।
सीतां पार्श्वगतां सरोरुडकरां विद्युन्निभां राघवं
पश्यन्तं मकुटाङ्गदादिविधाडल्पोज्ज्वललाङ्गं भजे ॥ १०४ ॥

वैदेडीसहितं सुरद्रुमतले उभे मडामाण्डपे
मध्येपुष्पकमासने मणिमये वीरासने सुस्थितम् ।
अग्रे वाययति प्रभञ्जनसुते तत्त्वं मुनिभ्यः परं
व्याभ्यान्तं भरतादिभिः परिवृतं रामं भजे श्यामलम् ॥ १०५ ॥

वैदेडीकुचमण्डलोपरि लसत्माण्डिक्यडारावली-
मध्यस्थोपलनीलकोमलरुचिं नीलोत्पलश्यामलम् ।
कन्दर्पायुतकोटिसुन्दरतनुं कोदण्डदीक्षागुरुं
कौसल्याकुलभूषणं रघुवरं रामं भजे श्यामलम् ॥ १०६ ॥

वैदेडीमधिरोग्य जातपुलकां लज्जावतीं सुस्थितां
काञ्चीकङ्कण्डारनूपुरलसत्कर्णावतंसोज्ज्वलाम् ।
कस्तूरीघनसारथितकुचां यन्द्राननां जानकीं
कन्दर्पायुतसुन्दरं रघुपतिं रामं भजे श्यामलम् ॥ १०७ ॥

वैदेडीमधिरोग्य जातपुलकां वामाङ्गमाश्लेषिणीं
वामेन स्तनयूयुक्तं पुलकितं वामं करेण स्पृशन् ।
तत्त्वं दक्षिणपाणिना कवितया धीमुद्रया षोडशयन्
रामो मारुतिसेवितः स्फुरतु मे साम्राज्यसिंहासने ॥ १०८ ॥

उत्कुल्लामलकोमलोत्पलदलश्यामाय रामाय नः

कामाय प्रथमाय निर्मलगुणारामाय रामात्मने ।

ध्यानाऽऽढमुनीन्द्रमानससरोर्धसाय संसारवि-

ध्वंसाय स्फुरदोजसे रघुकुलोत्तंसाय पुंसे नमः ॥ १०८ ॥

क्षीराम्भोनिधिमध्यवर्तिनिशिता ? ? सुवर्णाम्भरे

रक्तोल्लोचनछेमपद्मपटले जाम्भूनटे मण्डपे ।

तेजोधामनि पुष्पके रविनिभे माण्डिक्यसिंहासने

छेमाम्भोरुडकर्णिकान्तरतले वीरासने सुस्थितम् (?) ॥ ११० ॥

ये शृण्वन्ति पठन्ति रामचरितं ये भाग्यवन्तः सदा

धीरोदात्तरघूत्तमस्य चरणौ ध्यायन्ति ये मानसे ।

ये कुर्वन्ति समस्तधर्मनिययं रामस्य सुप्रीतये

तेषां सर्वमनोरथान् वितनुते साक्षाद्रघूणां पतिः ॥ १११ ॥

रामं रामानुजं सीतां भरतं भरतानुजम् ।

सुग्रीवं वायुसूनुं च प्रणामामि पुनः पुनः ॥ ११२ ॥

यन्नामधेयं म्रियमाण आतुरः

पतन् स्मलन् वाप्यवशो गृणन्नरः ।

विमुक्तकर्मागल उत्तमां गतिं

प्राप्नोति यक्ष्यन्ति न तं कलौ जनाः ॥ ११३ ॥

इति श्रीरामशतकं सम्पूर्णम् ।

Proofread by Aruna Narayanan

——
Shri Ramashatakam

pdf was typeset on June 29, 2023

——
Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

